

ת"פ 15868/04/16 - מדינת ישראל נגד אלכסי וינקור,

בית משפט השלום באילת

03 אפריל 2017

ת"פ 15868-04-16 מדינת ישראל נ' וינקור

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם לוי
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

אלכסי וינקור,
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן רבינוביץ'
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 3.4.2016, סמוך לשעה 22:30, הגיע ס נ (להלן: "ס"), למקום עבודתו של הנאשם במסעדה שבחוף ממן באילת. בין השניים התנהל דין ודברים בנוגע לחובו של הנאשם לסך של ₪20. לפתע, תקף הנאשם את ס במכת אגרוף בפניו וגרם לו חבלה בדמות פצע מדמם בשפה. ס החל להתרחק מהמקום, אך הנאשם הלך אחריו בצעדים מהירים. ס נטל את חפירה שהיה מונח במקום והכה באמצעותו את הנאשם בראשו וכתוצאה מכך נגרם לו פצע מדמם בראשו, בגינו נזקק בהמשך לטיפול רפואי בבית החולים. מיד לאחר מכן, התכתשו השניים על הארץ, עד שהופרדו על ידי אחרים. הנאשם התרומם ממקומו נטל את את החפירה ורדף אחרי ס כדי לפגוע בו. לאחר מכן, הנאשם נטל לידיו שני סכינים ורץ לעבר ס בריצת אמוק, אך נבלם על ידי בעלי המסעדה. בחיפוש על גופו של הנאשם, לאחר מעצרו, נמצא בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 2.40 גרם נטו, שיועד לצריכה עצמית.

טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם לוי, עתרה לקביעת מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. התובעת ביקשה להטיל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, להפעיל מאסר מותנה שעומד לחובת הנאשם, כשרק חלקו במצטבר משיקולי שיקום, ולהטיל מאסרים מותנים מרתיעים, קנס והתחייבות. נטען שהנאשם פגע בערכים חברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על שלום הציבור. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועברו הפלילי, אך בד בבד צוין כי הנאשם נפגע במהלך האירוע, ומאז לקח חלק בהליך טיפולי משמעותי. נטען כי בנסיבות העניין אין שיקולי השיקום גוברים על יתר שיקולי הענישה. הוגש גיליון הרשעות של הנאשם (1/ת) ופסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יהונתן רבינוביץ', לא הקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, אך סבר כי יש הצדקה לאמץ המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש טיפולי, צו מבחן והתחייבות. נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לוקח חלק בתהליך טיפולי משמעותי, משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן וצוינו נסיבותיו המשפחתיות מורכבות. נטען כי בנסיבות אלה יש הצדקה להקל עם הנאשם, ולחרוג ממתחם הענישה לקולא. הוצגה פסיקה רלוונטית.

5. הנאשם ציין כי התהליך השיקומי מיטיב עמו ומסייע לו לטפל בבעיות שקודם לכן לא היה מודע להן. לדבריו הוא משתתף בפגישות קבוצתיות שלוש פעמים בשבוע, נפגש עם העובדת הסוציאלית וחדל מלצרוך סמים.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחמי הענישה ההולמים למעשי העבירות שביצע הנאשם. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי העונש יחרוג ממתחמי הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ולצורך כך על בית המשפט להתחשב בשלושת אלה: בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

8. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, משהורשע הנאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, אקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לעיל, לאירוע כולו ואגזור עונש כולל לכלל העבירות בשל אותו אירוע (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014)).

9. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לצדה קבע המחוקק ענישה מרבית של 3 שנות מאסר, הנם זכותו של כל אדם להגנה על שלמות גופו, בטחונו האישי וכבודו, מפני אלימות מכל סוג.

מידת הפגיעה מביצוע העבירה של תקיפה הגורמת חבלה במקרה דנא, הנה ברמה הבינונית. הנאשם פגע בשלמות גופו של ס וגרם לו חבלות בדמות פצע מדמם בשפה וחבלות באזור הגפיים והצלעות שבגינן נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. יש להביא בחשבון את פוטנציאל המסוכנות שנשקף מהנאשם, בשעה שביקש לפגוע בס באמצעות את החפירה וסכינים שאחז במהלך האירוע, אך הדבר נמנע אודות לאחרים שהיו במקום ומנעו זאת ממנו.

בנוסף, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקה ושימוש של סמים מסוכנים לצריכה עצמית**. בביצוע עבירה זו **נפגע ערך חברתי** של הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים. לא אחת נדרשו בתי המשפט לנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים, במישורין ובעקיפין, כתוצאה משימוש בסמים. החזקת סמים אף לצריכה עצמית, פוגעת בבריאות הציבור וחושפת אותו לנזקים נלווים ולעבירות נוספות המבוצעות לצורך מימון ורכישת הסם. (ראו למשל: ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769; ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח(2) 734; ע"פ 4381/05 **אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (12.7.2006); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010); ת"פ (נצ') 18306-12-09 **מדינת ישראל נ' סאמר פח'ר אלדין ואח'** (3.4.2011)).

מידת הפגיעה בערכים החברתיים בשל ביצוע עבירת הסמים אינה בעצמה גבוהה בהתחשב בכמות ובסוג הסם, שאינו נמנה על הסמים הקשים.

10. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט) לחוק העונשין), מצאתי להביא בכלל חשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים למול חלקו של ס. לא התרשמתי כי קדם תכנון למעשיו, אלא מדובר בהתפרצות אלימה וספונטנית ללא סיבה או הצדקה. הנאשם תקף את ס במכת אגרוף בפניו לאחר שהאחרון ביקש ממנו להשיב לו את חובו בסך 20 ₪. על פי כתב האישום התקיפה נעשתה במפתיע וללא התגרות מצדו של ס. הנאשם לא הסתפק בכך וכשפנה ס לעזוב את המקום הלך אחריו בצעדים מהירים. בשלב מסוים נעצר ס נטל את חפירה והכה באמצעותו את הנאשם בראשו. הנאשם נחבל בראשו. בכל זאת לא היה די לנאשם והוא התקוטט עם ס על הארץ עד שאחרים הפרידו ביניהם. הנאשם התרומם מהרצפה, נטל את את החפירה, רדף אחר ס שברח מהמקום ולאחר מכן רץ באמוק לאזור המטבח, נטל משם סכינים, רץ לעבר ס אך נבלם בדרכו על ידי בעל המסעדה. הסמים שבהחזקתם הורשע

הנאשם, נמצאו בכיס מכנסיו במהלך חיפוש על גופו לאחר שנעצר בגין האירוע.

במהלך האירוע נפגעו הן ס והן הנאשם ונזקקו לטיפול רפואי בבית החולים. הנאשם פעל בבריונות ובאלימות ולמעשיו היה פוטנציאל של ממש לגרימת נזק חמור וקשה, לו היה מצליח להכות את ס בעזרת את החפירה או לדקור אותו בשני הסכינים שאחז בידיו. לא נודע על פגיעה או התגרות מצד ס קודם לתקיפה, אך בשל דרישתו להשיב לו את החוב בסך של 20 ₪ בלבד. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו, את הפסול שבהם, ובכל עת יכול היה לחדול ממעשיו מבלי שעשה כן. לא נשמעו סיבות טובות המשמשות לזכות הנאשם, והנאשם אינו קרוב לסייג אחריות פלילית.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** במקרים דומים, מצביעה כי הוטלו עונשים במנעד רחב התלוי בנסיבות העושה והמעשים. כך למשל:

א. ברע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.12.2015), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של פציעה, בכך שפצע את המתלונן בראשו באמצעות חפץ חד על רקע סכסוך כספי. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-8 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב. ברע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.2012), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין שהוטל עליו בערכאה הדיונית. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה אחר במכות אגרוף בראשו וגרם לו כאבים ורגישות בראש ובעין. בהמשך הכה אדם נוסף במכת אגרוף בפניו ובאמצעות בקבוק וחפץ נוסף וגרם לו חבלות שהצריכו טיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **11 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ג. ברע"פ 8918/09 **זאק קירל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.11.2009), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שהתקבל ערעור המדינה כנגדו. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בכך שהכה אדם אחד בפניו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו שברים בשיניים, חבלות ושטפי דם, ושבהזדמנות אחרת תקף שוב אותו אדם וגרם לו חבלות בפניו. בנוסף, הורשע הנאשם בתקיפת שוטרים. על הנאשם, שעבר הליך שיקומי משמעותי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** והופעלו מאסרים מותנים במצטבר ל-17 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי.

ד. בעפ"ג (מח' ת"א) 52604-06-14 **טדי מקונן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.1.2015) התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבמהלך ויכוח בינו לבין עובד בתחנת דלק, איים עליו הנאשם בעזרת עט שהיה מונח על הדלפק, ביצע תנועה של דקירה לעברו ובהמשך נגח בראשו והכה בו בעזרת תיקו. למתלונן

נגרמו סחרחורות, בחילות וחש ששמיעתו באוזן נפגעה. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, נוכח מצבו הרפואי של בנו, וקיצר את משך המאסר ל-**3 חודשים לריצוי בעבודות שירות**.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז) 35055-08-13 **אייל אלגעאגנה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.10.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבעקבות סכסוך שכנים, קפץ הנאשם על שכנו, דחף אותו למטבח ואיים עליו. כתוצאה מכך, נגרם לאותו שכן פצעים בשפה התחתונה וליד עינו. כמו כן, בהיותו בגילופין, נטל הנאשם סכין והניפה לעברו. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי.

ו. בע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **הרצל שמאמי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.7.2013), התקבל חלקית ערעורו של נאשם, שהיכה ראשו בראשו של אחר וגרם לו חבלות בפנים ובכף היד. על הנאשם הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי.

ז. בעפ"ג (מח' מרכז) 20611-10-09 **יצחק ברינג נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.2009), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאמר לאחר, שהוא יהרוג אותו, ואף הכה אותו באגרופיו ובעט בו. לנפגע נגרמו כאבים ברגל, חתך מעל השפה וקרע בשריר הברך. בערכאה הדיונית הוחמר העונש עליו הסכימו הצדדים, כך שעל הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ופיצוי.

ח. בת"פ (כ"ס) 46209-02-15 **מדינת ישראל נ' שלמה צגאי** (ניתן ביום 26.6.2016), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעת שהיה בגילופין תקף את מעסיקו באמצעות אלה, על רקע סכסוך כספי. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו משיקולי שיקום, **מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, צו פיקוח, קנס ופיצוי**.

ט. בת"פ (רמ') 36158-09-11 **מדינת ישראל נ' סלמן אנטילי** (ניתן ביום 8.5.2016), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט בפניה של אחותו, וגרם לה לחבלות. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, הופעל מאסר על תנאי בחופף, מאסר מותנה ופיצוי.

י. בת"פ (כ"ס) 13957-04-13 **מדינת ישראל נ' לירון פרץ** (ניתן ביום 27.3.2016), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, בכך שהכה אדם אחר בראשו באמצעות מכות אגרופ וגרם לו חתך מדמם והמטומה בראשו. הנאשם החזיק בסם מסוג חשיש במשקל 1.45 גרם. על הנאשם הוטל, **מאסר מותנה, של"צ בהיקף של 50 שעות**, פיצוי והתחייבות.

יא. בת"פ (ק"ג) 32551-11-12 **מדינת ישראל נ' אמיר מלול** (ניתן ביום 14.3.2016), הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים לפגוע בסוכנת נסיעות. לאחר מכן, הגיע למשרדה והכה את אחד הלוקחות במקום וגרם לו חבלות בדמות שריטות רבות בגופו. נקבע **מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ושל"צ בהיקף נרחב לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. בעניינו של אותו נאשם, בוטלה הרשעתו משיקולי שיקום ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, והוטל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות, פיצוי והתחייבות.

יב. בת"פ (אי') 10228-05-14 **מדינת ישראל נ' הנרי גטניו** (ניתן ביום 9.9.2015), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים לפגוע באחר והניף ידו לכיוונו. בהמשך, הנאשם תקף אותו, בכך שהדף אותו בעצמה פעמיים בחזהו. כתוצאה מכך, הנפגע נפל, ראשו נחבט ברצפת בטון ונגרם לו חתך בקרקפתו. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, פיצוי וקנס.

יג. בת"פ (ת"א) 4097-06-12 **מדינת ישראל נ' עזרא עטיה** (ניתן ביום 28.6.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה בסטירות ובאגרופים אדם שעייב את רכבו וגרם לו חור ברשתית העין. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל ל-15 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות**, מאסר מותנה, צו פיקוח קנס ופיצוי.

יד. בת"פ (ראשל"צ) 45440-12-13 **מדינת ישראל נ' מוטי גנסקי** (ניתן ביום 10.6.2015), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שתקף את שכנו, הכה בכתפיו, בידו ובראשו באמצעות מוט ברזל ואיים להרוג אותו. לנפגע נגרמו חבלות בארובות עין ימין, חתך בגבה ודימום, ניידות בשן, רגישות בכתף, כאבי ראש וסחרחורות, בגין נזק לטיפול רפואי. הצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. לאור ההסכמה, הוטלו על הנאשם **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

טו. בת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014), הורשע

נאשם, על יסוד הודאתו בכתב האישום, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בשל כך שהכה בראשו של אחר באמצעות צלחת וגרם לו לחתך ולדימום. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל.** על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 140 שעות, קנס ופיצוי.**

טז. בת"פ (ק"ג) 36022-03-11 **מדינת ישראל נ' קובי זגורי** (ניתן ביום 30.10.2013), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות, בכך שתקף את בת זוגו לשעבר, דחף אותה, בעט בה, חבט בה, השליך עליה חפצים וגרם לה לחבלות של ממש והמטומות בחלקים שונים של גופה. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו משיקולי שיקום **הארכת מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 600 שעות, קנס, פיצוי, התחייבות וצו פיקוח.**

יז. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' שלום אברהמי** (ניתן ביום 3.1.2013), הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח בסופרמרקט הכה אחר במכת אגרוף וגרם לו המטומה בעינו. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין 3 ל-12 חודשי מאסר.** על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי.**

יח. בת"פ (ת"א) 8417-07 **מדינת ישראל נ' מנשה יחיא** (ניתן ביום 23.3.2010), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקה ושימוש בסמים מסוכנים לצריכה עצמית, בכך שעל רקע ויכוח בגין שימוש בדרכ, נשך את ידו של אדם אחר, משך באשכיו וגרם לו פצע מדמם שחייב טיפול רפואי, בה בעת שהחזיק 0.61 גרם נטו קאנביס לצריכה עצמית. על הנאשם הוטלו משיקולי שיקום **מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.**

12. מכל המקובץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבות המפורטות, הינו **בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.**

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה

13. בעניינינו, בשים לב לגבולות מתחם הענישה שנקבעו בנסיבות מעשיו של הנאשם שלפניי, לא מצאתי הצדקה לחרוג מהם לקולא משיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין); או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין).

נתתי דעתי למאמציו של הנאשם לשקם אורחות חייו והתמדתי בהליך השיקומי במסגרת שירות המבחן ועניין

זה ימצא ביטוי בקביעת עונשו במסגרת מתחם הענישה, לצד יתר שיקולי הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מתסקירי שירות המבחן, מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מטיעוני הצדדים לעונש, מדברי הנאשם לבית המשפט ומעברו הפלילי. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיבידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין. (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו נגימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

15. ביום 18.7.2016 נתקבל תסקיר שירות המבחן, במסגרתו פורטו קורות חייו של הנאשם ומשפחתו, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. הנאשם בן 37, גרוש מזה 10 שנים, ללא ילדים, מתגורר באילת מזה כחמש שנים ועובד כאחראי משמרת במסעדה בחוף ממן. הנאשם השלים 12 שנות לימוד. הנאשם הורשע בעבר בעבירות אלימות, רכוש, סמים והימורים, בגין ריצה עונש מאסר בפועל, שחלקו ריצה בעבודות שירות, והוטלו עליו מאסרים מותנים וקנס כספי. הנאשם הודה בביצוע העבירות נשוא כתב האישום. הנאשם הסביר את התנהגותו הפסולה והלא מותאמת בכך שס פגע לתפיסתו בכבודו מול אחרים. הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירות, הביע הבנה וחרטה ביחס להתנהגותו הפסולה, וגילה רצון לטפל בהתנהגותו המכשילה ובהתמכרויותיו. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הסכסוך בינו ובין ס הסתיים, ובשיחה שקיים שירות המבחן עם ס, אישר האחרון כי כיום אין לו טינה או כעס כלפי הנאשם. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות עבירות האלימות מצד הנאשם ללא טיפול בהתמכרותו לחומרים משני תודעה ולהימורים. לאור נכונות הנאשם לטפל בדפוסים אלו ולנהל אורח חיים חיובי ותקין, הומלץ על תקופת ניסיון, בטרם יינתן גזר דין, במהלכה ישולב הנאשם במסגרת טיפולית.

16. ביום 19.12.2016, בחלוף ארבעה חודשים, הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, לפיו במהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם בהליך טיפולי ב"בית חוסן". שירות המבחן התרשם כי הנאשם משתף פעולה עם הטיפול באופן מלא ומפגין נכונות, אחריות ורצינות. נמסר כי הנאשם משולב בטיפול פרטני חד שבועי ובנוסף משתתף בטיפול קבוצתי פעמיים בשבוע. בדיקות שתן שמסר הנאשם במהלך הטיפול נמצאו נקיות משרידי סם. לאור האמור, העריך שירות המבחן כי הנאשם רציני במחויבותו לעריכת שינוי באורחות חייו והמליץ להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו ולהטיל עליו ענישה שיקומית-חינוכית צופה פני עתיד במסגרת צווי של"צ

ומבחן. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות, צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך בטיפול בבית חוסן, והתחייבות כספית להימנע מכל עבירת אלימות.

17. ביום 5.2.2017 נתקבל תסקיר נוסף, שבו צוין כי הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול בבית חוסן ושואף לנהל אורח חיים נורמטיבי.

18. ביום 2.4.2017 נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, לפיה הנאשם נמצא מתאים לרצות עבודות שירות. צוין כי הנאשם מסר שהוא בטיפול גמילה מסמים מזה כשנה שצפוי להסתיים בימים הקרובים. הממונה התרשם מרצינות הנאשם ויכולותיו לעמוד בגבולות המסגרת ולקבל על עצמו מרות וסמכות.

19. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית בעבירות בהן הורשע הנאשם, האלימות הרבה שהפגין והצורך להגן על הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה.

יש לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, הסגת גבול פלילית (2 מופעים), היזק לרכוש במזיד. בגין אלה, נגזרו על הנאשם עונשי מאסר בפועל למשך 6 חודשים, מאסרים מותנים, קנס ומבחן.

יצוין כי בעת ביצוע העבירות נשוא ההליך דנא היה תלוי ועומד נגד הנאשם, בין היתר, מאסר מותנה בר הפעלה למשך 3 חודשים, שלא היה בו כדי להרתיעו מלבצע עבירת סמים נוספת. הנה כי כן, מי אשר חוזר ומבצע עבירות אלימות וסמים, יש להציב בפניו גבולות ברורים ומסר של הוקעה שאינו משתמע לשתי פנים. חובתו של בית המשפט להעביר מסר חד וצלול לנאשם ולאחרים כמותו, לפיו עבירות מסוג זה יתקלו בענישה מוחשית.

20. **שיקולים לקולא:** הנאשם הודה בכתב האישום שתוקן לקולא, קיבל אחריות למעשיו וחסך בזמן שיפוטי. הבאתי בכלל חשבון את גילו של הנאשם ונסיבות חייו ומשפחתו כפי העולה מתסקירי שירות המבחן. מצאתי לתן משקל משמעותי למסלול שיקומו של הנאשם, שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן, השתתפותו במפגשים בבית חוסן ושיאיופיותו להשגת אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירה נעוץ בהתמכרותו לחומרים משני תודעה ולהימורים וכי הנאשם נתרם מההליך הטיפולי וחדל מצריכת סמים. בדיקות לגילוי סם שנערכו לנאשם נמצאו נקיות.

21. נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן ולהמלצותיו. ברם, כפי שנפסק, לא אחת, תסקיר שירות המבחן הינו אך בגדר אחד השיקולים (אם כי שיקול מכובד), שעל בית המשפט לשקול בקבעו את עונשו של עבריין שהורשע בדיון. לבית המשפט, ולו בלבד, שיקול הדעת והסמכות לגזור דינו של נאשם. שכן, בעוד שירות המבחן אמון על אינטרס שיקומו של הנאשם בלבד, לבית המשפט עומדת התמונה הכוללת של אינטרס הנאשם, הקרבן והציבור, ואמון הוא על כולם (ראו: ע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 313 (1981); ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685 (2000); ע"פ 4833/07 **אבו פנה**

נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.9.2007).

22. כידוע, לצד שיקולי השיקום עומדים שיקולי ההרתעה והגמול ולא כל מקרי השיקום מובילים בהכרח למסקנה כי אין לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל. יפים לעניין זה דבריו של כב' הש' ח. מלצר ברע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.01.2014):

"שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ב-רע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל (16.7.2013) (להלן: עניין הושיאר)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ראו למשל: עניין הושיאר, בפסקה 8 והאסמכתא המובאת שם). לתסקיר שירות המבחן בעניין זה (כמו בעניינים אחרים) "משקל של המלצה בלבד" (עיינו: רע"פ 8176/12 ראהב נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (15.11.2012). בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא 'במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער' (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

(ראו גם: רע"פ 5354/12 עופר קובר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.7.2012); עפ"ג (חי) 59808-06-13 מדינת ישראל נ' עלא אלפר (ניתן ביום 7.8.2013)).

23. בנסיבות הנאשם שלפניי, באתי למסקנה כי איזון כלל השיקולים מחייב ענישה שיהא בה שילוב של רכיב גמול לנאשם, שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת, לצד רכיבי שיקום על מנת לסייע לנאשם להשתקם ולשמר אורח חיים נורמטיבי כדי שהנאשם והציבור כולו ייצאו נשכרים. שילוב זה יימצא בענישה שתכלול מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, צו מבחן וענישה מותנית ומרתיעה. שילוב זה יאפשר לנאשם המשך פסיעתו בדרך הישר ורווח לחברה בעצם קבלתו כאדם נורמטיבי.

24. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שמצא ביטוי בתסקיר שירות המבחן מיום 5.2.2017, ובשים לב למכלול רכיבי הענישה, אמנע מהטלת רכיבי ענישה כלכליים, הגם שהיה מקום לחייב את הנאשם בפיצוי כספי לס.

25. הבאתי בכלל חשבון את ימי מעצרו של הנאשם (4.4.2016-11.4.2016), והתנאים המגבילים שהוטלו עליו, לאחר שחרורו.

סוף דבר

26. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים, בניכוי 8 ימי מעצרו. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודת שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 2.4.2017. מובהר לנאשם כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי אם יחול בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודת השירות, יכולה ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה. הובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודת השירות הינו ב"מטה מ.ל.ח", שבבית התמר באילת, החל מיום 24.5.2017.

חובה על הנאשם להתייצב ביום 24.5.2017 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודת השירות, במפקדת מחוז דרום בבאר שבע או בכל מקום אחר בו יידרש.

ב. הפעלת מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אשר הוטל על הנאשם ת"פ 48014-11-13, בבית משפט השלום בנתניה, ביום 2.9.2014. תקופת המאסר תרוצה כך שחודש אחד ירוצה במצטבר לעונש שנגזר לעיל והיתרה בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודת שירות, בניכוי ימי מעצרו

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון או על כל עבירת סמים.

ה. צו מבחן - הנאשם יועמד לפיקוח קצין מבחן, לפי פקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, למשך 12 חודשים מהיום, בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן.

ו. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסכום של 5,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת סמים או אלימות. היה והנאשם לא יחתום על ההתחייבות כאמור בתוך 7 ימים מהיום, ייאסר בגין כך למשך 21 ימים.

27. מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה.

יתר המוצגים יושמדו/יחולטו/יושב, לפי שיקול דעת המאשימה.

העתק גזר הדין יישלח לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ז, 03 אפריל 2017, במעמד הצדדים.